

PLÁTEK

Číslo: 2
Ročník: 2023

Naši milí čtenáři,

vítám všechny v novém školním roce. Jak už to bývá, i letos došlo k pár změnám v naší redakci. Novým šéfredaktorem jsem se stal já, Daniel Dufek. Členem redakce jsem byl i v minulém roce a začal jsem se věnovat grafice. Jsem rád, že jsme získali nové lidi do redakční rady, protože spousta našich členů, kteří se časopisu věnovali, odešla na střední školy. V současné době je nás devět. O akcích na prvním stupni bude naše čtenáře informovat Nikol Drahorádová ze třídy 4. B a Ivo Konstanz z 5. A. Naší novou korektorkou se stala Kristýna Kazdová, která se postará o to, aby se v časopise neobjevovaly žádné chyby a text byl lépe čitelný. Samozřejmě zde pod články uvidíte spoustu dalších jmen. Kromě členů redakce nám poskytují své texty i další žáci, kteří se s vámi podělí o zážitky z nejrůznějších akcí.

Jako v každém časopise vydaném v novém školním roce si můžete přečíst o akcích školního parlamentu, adaptačních kurzech šestáků, o exkurzích, zážitcích z divadel a dalších akcích. Nechybí vtip ze školního prostředí a křížovka.

Přeji vám hodně zábavy s naším Plátkem a mnoho úspěchů v novém školním roce.

Daniel Dufek, šéfredaktor

Z parlamentu

Dne 21. září (tentokrát výjimečně ve čtvrtek, protože v pondělí byli deváťáci v Anglii) proběhla první schůzka parlamentu v letošním školním roce. Jak jistě všichni žáci ví, každá třída od 4. do 9. ročníku si zvolila dva zástupce, kteří se budou zabývat různými návrhy žáků, budou vymýšlet zajímavé akce a po-

dílet se na zpříjemnění dnů ve škole. Jako každým rokem první zasedání parlamentu bylo určeno k seznámení a k zamyšlení se, komu dá kdo hlas při volbě předsedy a místopředsedy parlamentu. Na začátku jsme si všichni napsali na lístečky svá jména, abychom věděli, kdo se jak jmenuje. Pro první hru to bylo totiž důležité, jelikož se spoustou ostatních zástupců, kteří jsou v parlamentu vůbec poprvé, se neznáme. První seznamovací hra spočívala v tom, že každý v kruhu hodí někomu míček a řekne jeho jméno. Musí si však pamatovat, komu míček hodil. Druhé kolo už obsahovalo více věcí, a tak musel být každý ve střehu.

Po této hře jsme se rozdělili do několika skupin po pěti nebo šesti a podmínkou bylo, aby byli v každé skupině zastoupeni jak žáci z prvního, tak i druhého stup-

ně. Následovala detektivní hra, kde jsme si ve skupinách předávali informace o životě jedné rodiny a na základě údajů jsme měli sestavit rodokmen a najít významnou osobu, která do naší školy chodila a pak v ní i učila. To se nám podařilo. Po nějaké chvíli, až jsme jméno této pro nás tajemné osoby rozluštili, následovala druhá část hry. Dostali jsme text, ve kterém byl odkaz hledané osoby, a kombinaci čísel. Jednalo se o šifru, kterou s lehkou pomocí zvládly také všechny skupiny.

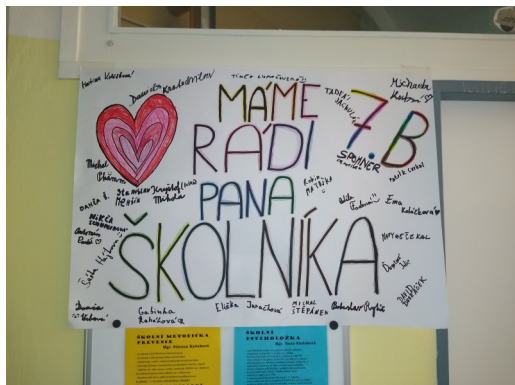
Potom jsme si odhlasovali, že se i v letošním školním roce zapojíme do akcí Hrdé školy. A ihned jsme se pustili do přípravy první akce - Dne školníků. Touto akcí jsme chtěli panu školníkovi poděkovat za vše, co ve škole pro nás dělá a jak díky němu může škola fungovat. Rozhodli jsme se, že mu napíšeme dopis. Tohoto úkolu se ujal Daniela s Barčou.

26. září 2023

Milý pane školníku,

na naší škole pracujete už 30. rokem, a proto jsme se rozhodli napsat Vám pár vět. Mnoho lidí si neuvědomuje, kolik věcí pro nás děláte. A že jich je tolik! Vedete ztráty a nálezy, sečete trávu, opravujete rozbité věci i věci námi poničené, odemykáte skříňky žákům, kteří zapomněli klíče, a je toho ještě mnohem víc. Po chvalu od nás neslyšíte moc často, ale nebojte, my víme, co pro nás děláte, ale nedokážeme Vám to často projevit. Tímto vzkazem Vám chceme naznačit, že jste pro chod školy velmi důležitý. Děkujeme Vám za Vaši ochotu a spravené věci, bez Vaší přítomnosti bychom se nemohli učit. Děkujeme!

Za žáky školy členové parlamentu

Zástupci v parlamentu měli o této akci pohovořit ve svých třídách. Děvčata z šestky se dohodla, že upečou pro pana školníka něco sladkého. Dostal ochutnat bábovky a perníku. I v jiných třídách se tvořilo a malovalo. Žáky z 5. B napadlo vyrobit maketu vozíku, se kterým pan školník jezdí po škole. Vše probíhalo v naprostém utajení před panem školníkem. Chtěli jsme, aby byl překvapený a to se nám podařilo. Všechny obrázky a výrobky jsme mu předali 26. září v půl osmé. Jsme přesvědčeni o tom, že měl pan školník radost. Plakát od 7. B dlouho visel před jeho kanceláří. Dozvěděli jsme se, že akce věnovaná školníkům proběhla i ve škole v Černé Hoře. Fotku z akce jsme poslali do soutěže Školník roku.

Daniel Dufek, 9. C

Zasedání parlamentu 2. října

Toto zasedání bylo slavnostní, protože jsme volili nového předsedu a místopředsedu. Nejprve jsme se posadili do kruhu a jednotliví členové představovali svůj volební program. Nápady se zapisovaly na papír na tabuli. Členové se dohodli, že budeme pokračovat s akcemi Hrdé školy, připravíme sportovní turnaje, a dalším nápadem bylo dohlížet na pořádek v okolí školy, zejména u kontejnerů, kam chodí žáci vynášet tříděný odpad.

Po seznámení se s volebními programy následovaly volby. Nejprve jsme zvolili tři členy volební komise. Byli to Nela Burianová, Daniel Dufek a David Kočička. Volby byly dvoukolové. Volil se předseda a místopředseda. Nejvíce hlasů měla v prvním kole Nela Burianová (13), Daniel Dufek (3) a Václav Zouhar (3). Všichni tři postoupili do druhého kola, ve kterém se žák s největším počtem hlasů stal předsedou a žák s počtem hlasů na druhém místě místopředsedou. Ostatní funkce si členové rozdělili podle svých schopností. Jak volby dopadly?

Volební komise

Předsedkyně: Nela Burianová (24hlasů)

Místopředseda: Daniel Dufek (4 hlasy)

Zapisovatel: Daniela Svobodová

Barbora Křepelová

Pokladník: Vlastimil Sehnal

Mluvčí: Václav Zouhar

Technické zázemí: Michal Pham The Son

Jan Sokol

WWW stránky:

Nástěnkář:

Spojka pro 1. st.:

Petr Štěpánek

Jakub Dítě

Natálie Odehnalová

Klára Benešová

Kristýna Němcová

Lucie Fleischlingerová

Po volbách si členové odhlasovali, že se zapojíme do akce Hrdé školy Suit up day 17. 10. V tento den jsme přišli do školy v netradičním oblečení. Fotili jsme se ve fotokoutku a za stolem paní ředitelky.

Petr Štěpánek, 7. C

Je již tradicí, že se na začátku školního roku konají adaptační dny pro žáky 6. ročníku. „Adapták“ představuje „seznamovací“ den nových spolužáků, protože do šestých tříd přijdou žáci z okolních škol. A je určitě prima poznat své spolužáky i mimo školní lavice. V tomto roce se konaly 11., 13. a 18. září.

Během dopoledne jsme hráli zábavné, ale hlavně seznamovací hry ve škole i v oboře. Po svačině jsme se vydali autobusem do lanového centra PROUD Brno. Zde jsme si vyzkoušeli lanové atrakce a překážky, samozřejmě podle svých možností a dovedností a s velkou dávkou odvahy. Odpoledne kolem 18. hodiny byl návrat zpátky ke škole. Pak jsme si opekli špekáčky na školní zahradě a pomalu se těšili na noční stezku odvahy, ale trochu jsme se jí i obávali. Nakonec jsme ji všichni zvládli! Adapták jsme zakončili přespáním ve škole.

Myslím si, že se nám den opravdu vydařil!

Kateřina Pařízková, 6. A

Střípky z adaptáku 6. A

⇒ Hráli jsme hry ve třídě, které mě bavily.

⇒ Bavila mě ta pavučina a jak paní učitelky furt křičely: „Hlavu!“

⇒ Taky jsme našli parůžek.

- ⇒ Jeli jsme do lanového centra, od kterého mě ještě teď bolí nohy (beru to pozitivně).
- ⇒ V lanovém centru byla sranda. Spolupracovali jsme s kamarády. Museli jsme si věřit, překonat strach z výšky.
- ⇒ Bavilo mě jistit kamaráda, protože je těžší a já se mohl vznášet.
- ⇒ Oběd mi chutnal, ale v lanovém centru jsem furt měla hlad.
- ⇒ U táboráku mě bavilo Městečko Palermo.
- ⇒ Večer mě bavila stezka odvahy a věděla jsem, že nás bude strašit rodina Zárubova, protože když přišli, měli na sobě čelovky.
- ⇒ Na stezce odvahy jsem se nebál.
- ⇒ Stezka odvahy byla boží.
- ⇒ Spalo se mi blbě.

- ⇒ Večer, když jsem šla s holkami spát, kluci po nás házeli tyčinky a hopíky a ještě mě večer bavily černé historky.
- ⇒ Ve spaní mě naštěstí nic nepoštípalo.
- ⇒ Hrozně jsem se lekla, když začal v noci zvonit Matyášovi budík.
- ⇒ Nikdy nezapomenu na budík Matyáše a na to, jak si Robin opékal špekáček na klacku, který někde našel.
- ⇒ Ráno jsme měli tu nejlepší snídani, kterou jsem kdy měla.

ADAPTÁK JE SUPÉÉÉER VĚC!

Dne 11. září proběhl náš adaptáček. Bylo to super, měli jsme hrozně moc skvělých aktivit. Jako například „Příšery“, při hře jsme museli dávat pozor, jinak by nás ty příšery sežraly. Nebo také pavučina byla super, museli jsme se dostat přes obří pavučinu, ale nesměli jsme se jí dotknout, což bylo těžké, ale zvládli jsme to.

Poté jsme jeli do lanového centra, překážky tam byly vysoké až 10 metrů. Některé nebyly vůbec jednoduché. Takže když ses bál, tak jsi nahoru nemusel, mohl jsi jistit nebo se jen dívat! Každý si mohl rozhodnout, na jakou překážku půjde.

Až jsme večer přijeli do školy, dali jsme si večeři, což byly výborné opečené párky. Ještě jsme si také u ohně zahráli hru „Městečko Palermo“. Pak jsme se už potmě vydali na stezku odvahy do lesa. Čekaly tam na nás schované příšery. Abychom se nebáli a neslyšeli je, zpívali jsme si dětskou písničku „Mňam, mňam Bobík“, ale moc to nepomohlo. Příšery nás lekaly a bafaly na nás. Každý si opět mohl vybrat, jestli půjde sám, nebo ve dvojici. Většinou nás hodně chodilo po dvojicích, ale našli se i ti, co šli sami. Stezka odvahy se nám moc líbila a myslím, že jsme si ji všichni hodně užili.

Po stezce jsme šli dovnitř do školy. Tam jsme se převlékli do pyžama, kdo chtěl, mohl se i osprchovat, a vyčistili jsme si zuby. Paní učitelka byla hodná a dovolila nám si ještě před spaním na chvíli zahrát schovku po škole, ta byla tak super. Pak už jsme museli jít spát. Paní učitelka nám před spaním četla z knihy o strašidelném lese a pak už jsme usnuli. Adaptáček jsme si fakt moc, moc užili a ještě jednou: BYLO TO SUPER!!!

Míša Borková, 6. B

Postřehy ze 6. B

- ⇒ Pak to přišlo, podíval jsem se dolů a měl jsem obrovský strach. Když jsem slezl dolů, tak jsem si řekl, že jsem dokázal aspoň něco, měl jsem radost, že jsem vylezl aspoň někam.
- ⇒ Chtěla jsem jít na vysokou překážku a to byla chyba, protože se bojím výšek, ale nakonec jsem to zvládla.
- ⇒ Hráli jsme hru, při které jsme stáli na laně, postupně jsme se museli přeskakovat od prvního do posledního a ten, kdo spadl, toho si vzaly příšery. Pět spadlo, tak si je vzaly příšery a zbytek třídy je musel zachránit.
- ⇒ Po cestě byly svíčky a učitelé byli převlečeni za zvířátka z lesa a strašili nás. Další den jsme měli na snídani švédský stůl.
- ⇒ 6. B toho zažila na adaptáčku fakt hodně. V lanovém centru toho bylo taky hodně. Vždycky byli tři v jednom týmu. K tomu měl každý kolem sebe pásek, který ho držel, děti skákaly z hodně velké výšky.
- ⇒ Ráno jsme se sbalili, nasnídali a o velké přestávce jsme žákům nabízeli buchty a muffiny.
- ⇒ Bylo to super a skoro pořád jsme něco dělali, ani jednou jsem se nenudil. Všem to doporučuji.

Adaptáky očima školní psycholožky

Adaptáky jsou za námi! A co jsme se z nich o třídách dozvěděli? 6. B je fajn třída, která si na stezce odvahy zpívala. Děti jsou šikovné na kuchyňské práce, pokud se jim trochu poradí. 6. C je třída do nepohody, zvládla hry potmě a v mokru. Děti jsou vytrvalé a při hrách pěkně spolupracovaly. 6. A je akční, hbitá, má dobré nápady a strategie ke hrám. Pokud kluci alespoň na chvíli zavrou pusy, dá se s nimi docela i domluvit.

Myslím si, že si adaptáky užily nejen děti, ale i my dospělí. A snad i náš tajemný host - mince Karel, která nás provázela po celou dobu, ztrácela se a opět se znovu vynořovala na nejméně očekávaných místech. Věřím, že nám při adaptáčních přinesla štěstí.

školní psycholožka

Ve středu 13. září proběhl adapt'ák v 6. C. Jako každý školní den jsme se sešli na začátku vyučování, tentokrát ale v naší kmenové třídě. Přivítala nás paní psycholožka. Nalepili jsme si samolepky se jmény a sedli si do kruhu. Pozdravili jsme se, řekla nám, co budeme dělat, a zahráli jsme si nějaké hry. Navrhli jsme si a schválili i pravidla chování v naší třídě, která jsme zapsali na velký papír.

Následně jsme šli ven, kde jsme hráli další hry. Jako první jsme si zahráli hru s lanem, navštívily nás i vodní příšery. Dále jsme se přesunuli hlouběji do lesa, kde jsme hráli hru s názvem Pavučina. Dohráli jsme hru a šli blíž ke škole, kde na nás čekala další aktivita. Hra byla s čísly. Při hře bylo možné překonat rekord z dřívějších let, tak jsme ho zkusili pokořit. Rekord byl 14 vteřin, a my zvládli tuto hru za 14.64. To znamená, že naše třída sice rekord nepo-

kořila, ale i tak jsme byli rádi z druhého místa. Následně jsme šli na školní zahradu, kde jsme celé dopoledne zhodnotili kartami ze hry Dixit. Potom jsme měli asi 50 minut pauzu. Naobědvali jsme se, odpočinuli jsme si a nachystali se, protože náš den ještě nekončil a my měli jet do lanového centra.

Sešli jsme se před hlavním vchodem a mohli jsme vyrazit. Nasedli jsme do autobusu a jeli jsme do Brna. Do lanového centra jsme museli jít chvíli pěšky, ale to nám vůbec nevadilo, protože jsme si cestou zahráli další hru. Po příchodu do lanového centra jsme nevěděli, jaké máme mít pocity. Uviděli jsme překážky v obrovské výšce. Byli jsme vyděšení, ale i nadšení. Hned se nás ujaly paní instruktorky, které nám vše vysvětlily. Dali jsme si věci do šatny a zahráli jsme si na úvod hry. Následně jsme si vzali sedáky. Paní instruktorky nám pomohly si je obléct. Konečně jsme mohli vyrazit k trenažérům, kde jsme se naučili základy lezení a jištění. Když jsme si vše vyzkoušeli, mohli jsme jít

do výšek. Bylo to super, užili jsme si to. Ke konci začalo pršet, tak jsme museli spěchat k autobusu. Dojeli jsme ke škole, několik spolužáků šlo už domů, ale mnohem víc jich zůstalo na další aktivity. A protože pršelo, museli jsme jít do školy, nachystali jsme si věci na spaní a zahráli si pantomimu. Následně jsme šli ven opékat párky. Po večeři jsme se vydali na fotbalové hřiště na Oulehle, kde jsme si zahráli noční hru. Když jsme se vraceli zpátky do školy, tak jsme si mysleli, že už půjdeme spát, ale čekala nás ještě stezka odvahy po škole. Po celém dni jsme byli unavení a brzy jsme usnuli.

V lanovém centru jsme se všichni vyfotili.

Ráno jsme se probudili, sbalili si věci na spaní a šli jsme se učit. Vyšlo nám to dobře, protože jsme měli první dvě hodiny pracovní činnosti. V dvouhodinovce jsme si udělali snídani ve formě pizza šneků.

Celý adapt'ák jsem si užila a myslím si, že za celou 6. C můžu říct, že se velice povedl.

Daniela Svobodová, 6. C

Ve čtvrtém ročníku už máme za sebou spoustu akcí. Byli jsme v planetáriu, v brněnském VIDA centru a zažili jsme projektový den, který se týkal plodů podzimu. Paní učitelka přišla s nádherným nápadem, a to připravit si z nich zdravou svačinku. A tak vznikl recept: Pochoutka 4. B. Do školy jsme si přinesli zralá jablka, mrkev, citrón, škrabku a struhadlo. Všichni jsme se pustili do práce a zanedlouho bylo hotovo. Naše pochoutka nám všem moc chutnala, a proto vám na ni prozradím recept.

Pochoutka 4. B

Ingredience: 1 nebo 2 středně velké mrkve
1 větší šťavnaté jablko
1 menší citrón
cukr moučka nebo med
(dětské piškoty)

Pracovní postup: Nejprve škrabkou očistíme mrkev a okrájíme slupku z jablka. Mrkev a jablko nastrouháme najemno a zakápneme citronem. Přisypeme trochu cukru nebo přidáme lžici medu (podle chuti). Vše dobře promícháme. Servírujme do misek nebo pohárů a můžeme ozdobit piškoty.

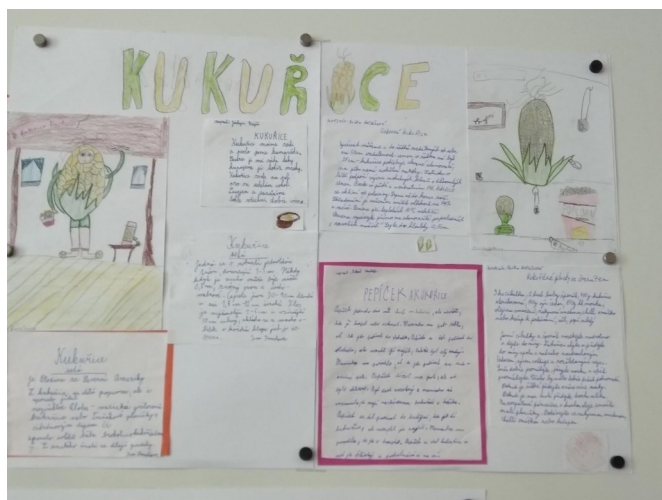
Přejeme vám dobrou chuť!

Nikol Drahorádová, 4. B

Plody podzimu

Od 25. až do 29. září na prvním stupni probíhal projekt s názvem Plody podzimu. A jaké byly tyto dny v naší třídě? Žáci z 5. A se rozdělili do čtyř skupin. Každé skupině byl přidělen nějaký podzimní plod. Byly to kukuřice, brambor, rajče a dýně. Od paní učitelky dostaly skupiny tablety a samozřejmě zadání úkolů. Ve skupině jsme si určili, kdo vypracuje jaký úkol. Rozdělili jsme si role. Mohli jsme se stát výtvarníkem, kuchařem, botanikem, zahrádkářem, spisovatelem, básníkem a novinářem.

- 1) Výtvarník měl za úkol nakreslit dva obrázky. První měla být plodina, jak doopravdy vypadá, a druhý měla být plodina akorát jako postava.
- 2) Kuchař hledal na webu recept z dané plodiny.
- 3) Botanik zjišťoval zajímavosti o rostlině.
- 4) Zahrádkář měl za úkol vyhledat, jak se rostlina pěstuje nebo jak se sklízí.
- 5) Spisovatel psal kratší pohádku.
- 6) Básník vymýšlel básničku.
- 7) Novinář jednoduše zjišťoval zajímavosti o dané rostlině (drby).

Já jako člen skupiny, jejíž členové pracovali na úkolech o kukuřici, jsem dělal výtvarníka, botanika z poloviny, zahrádkáře a novináře. Ve skupině se mnou byli Lukáš Kachlík, Jáchym Krejčí a Anika Kotlánová. Vzájemně jsme si radili a pomáhali si. Myslím si, že práci jsme splnili. Paní učitelka dokonce naši skupinu pochválila. Akce se mi líbila a další podobné akce bych rozhodně bral.

Ivo Konstanz, 5. A

Naše výprava do Mikulčic začala 22. září brzy ráno. V 6:50 už nastupujeme do autobusu a zanedlouho odjíždíme. Všichni jsme ještě rozespálí a mnozí se snaží usnout. Po vyčerpávající cestě jsme konečně dorazili do Mikulčic.

Hned v první chvíli se nás ujaly dvě milé paní a jedné skupině z nás představily dějiny tohoto místa, mezi tím druhá skupina hrála nějakou hru s dřevěnými kolíčky. Následně jsme se šli podívat na místo, kde to vypadalo nádherně, to místo mělo být středověké tržiště. Mohli jsme si vyzkoušet různé věci, např. mlít na kamenném mlýnku, prohlédnout si nástroje a zbraně, seznámit se se středověkým jídelníčkem, a dokonce jsme si na trhu mohli něco koupit, bohužel ceny byly velmi vysoké.

Potom konečně začal program, zahnali nás do chumlu a vybrali jednoho, kdo bude pán, byl to Alex, z ostatních se stali otroci. Alex si vybíral, jakého otroka si koupí, a po dlouhém váhání si vybral mě, Jindřicha a Kristýnu. Já jsem si myslel, že to bude ještě pokračovat, že budeme pro Alexe dělat třeba nějakou práci, ale ono nic. Měli jsme si zřejmě uvědomit postavení otroků. Místo toho následovalo představení tehdejších bojovníků a simulace bitvy. Dozvěděl jsem se, že zde tehdy bojovali Slované, Maďaři a Severané. Potom konečně začala bitva. Když jsme uviděli jednoho z bojovníků, všichni začali rvát: „Hagrid!“ A pořád dokola to opakovali, já to nejdříve vůbec nechápal a zeptal se kamaráda. On mi odpověděl: „No protože vypadá jako Hagrid z Harryho Pottera.“ Já si jen povzdechl a dál se koukal na průběh bitvy. Následovala přestávka, kterou většina lidí využila na oběd, já jsem měl dva řízky od mamky a moc jsem si pochutnal.

Po obědě jsme šli do muzea vykopávek. Na tomto místě býval kostel, byly tam nádherně vidět původní základy a kosti mrtvých. Mezitím, co nám paní průvodkyně vyprávěla, co se

v tomto kostele stalo, tak jednomu žákovi spadla láhev do základů. Hned jsme se všichni začali hlasitě smát a popadat se za břicho. Tento smích skončil až po několika minutách. Samotná prohlídka byla velice zajímavá a informativní. Dozvěděl jsem se, že zde byla nalezena spousta šperků, gombíků, zbraní a písemností. A taky to, že zde prý straší! Celkem bylo na hradišti postaveno devět kostelů. Potom jsme si šli celý areál projít a podívat se na základy kostelů a knížecího paláce. Tento areál byl velice rozlehlý a veliký, celé místo jsme prošli za půl hodiny, a až na koci procházky jsem si uvědomil, že jsme viděli jen zhruba čtvrtinu.

Myslel jsem si, že už jedeme zpět do Lysic, ale my jsme měli ještě v programu střelení z luku. Utvořili jsme dvě řady, řadu kluků a řadu holek. Polovina holek měla už dostříleno a kluci teprve asi jen čtyři.

Tak jsme si společně s některými kamarády stoupli do holčičí řady a stalo se přesně to, co jsme měli očekávat. Všichni na nás začali pořvát: „Holčičky!“ Za to jsem rád nebyl, ale co už? Konečně na nás přišla řada a já se chtěl moc trefit, takže jsem zamířil a vystřelil. Mohl jsem si myslet, že nic netrefím, ale měl jsem ještě dva pokusy, takže jsem znovu zamířil a vystřelil a k mému údivu jsem trefil terč přímo doprostřed a napotřetí taky. Potom bohužel už následoval odjezd, všichni jsme se shromáždili u autobusu, spočítali se a vyjeli jsme. Všem bylo líto, že odjíždíme a že tato exkurze končí. Dalo by se říct, že to nejzajímavější už skončilo, ale i cesta zpět do Lysic byla docela dobrodružná.

Celý autobus se připojil na data jednoho člověka a začali jsme se smát, protože ten člověk, na kterého jsme se připojili, začal nadávat a mlátit do svého mobilu. Potom se vše na chvíli zklidnilo. Pravá sranda začala, až když jsme v Brně vjeli do kolony. Někdo vytahoval pás až ke stropu a někdo zkoušel fotit ostatní se srandovními filtry. Byli jsme asi hodně hluční, protože si za námi přisedla paní učitelka. Následně jsme přijeli do Lysic a všichni jsme se rozešli.

Na tuto exkurzi budu vzpomínat jedině v dobrém.

David Dvořáček, 7. B

Hned ráno 22. září jsme vyjeli od školy autobusem. Cesta netrvala dlouho. Po příjezdu nás rozdělili do dvou skupin - na skupinu A a B. Po celý den jsme měli program. Nejdřív jsme hráli hru, kterou se bavily děti na Velké Moravě, když ještě nebyl internet. Dostali jsme dřívka, kterými jsme museli shodit dřevěné hranolky. Po této hře jsme se šli podívat do stanů, kde byly různé šperky, nástroje, suvenýry, které jsme si mohli koupit. Když jsme si vše prohlédli a nakoupili si, šli jsme si sednout na louku, kde nám ukazovali,

jakou měli tehdy bojovníci výzbroj a jak bojovali. Potom následovala přestávka, ve které jsme mohli jít na rozhlednu. Za rozhlednu se platilo 20 Kč. Z rozhledny byl krásný výhled do okolí.

Po pauze jsme se šli podívat do muzea na vykopávky. Tohle se mi líbilo. Ještě mnohem víc se mně líbilo vyzkoušet si, jak se dřív psalo. Dali nám destičky, na které jsme zkoušeli něco napsat hlaholicí. Po obědové přestávce jsme se šli projít okolo areálu, kde jsme viděli zbytky kostelů a paláce. Poté jsme šli k autobusu a jeli zpátky ke škole.

Výlet jsem si moc užila, bylo to super a moc se mi to líbilo. Nejvíce se mi líbila rozhledna.

Nella Koukalová, 7.C

Veletrh vzdělávání

Dne 20. září se žáci 9. ročníku zúčastnili Veletrhu vzdělávání v Boskovicích. Napsali své názory na akci. Přečtěte si, jak se jim tato akce líbila a jestli jim pomohla s výběrem střední školy.

Adriana: Měla jsem sice už vybranou školu, ale zjistila jsem tam, že by mě víc bavila škola jiná.

Julie: Veletrh mi celkem pomohl. Podívala jsem se, jak škola vypadá. Dozvěděla jsem se nové informace o školách.

Dan: Veletrh mi nic moc nedal. Jen dobrou bagetu z bufetu. Bylo tam celkem málo škol.

Zuzka: Díky Veletrhu vzdělávání už vím, kam mám jít. Dal mi veškeré informace o škole.

Matěj: Líbil se mně robot. Zaujala mě Citroënka.

Martin: 3D tiskárny jsou dobrý.

Lucka: Líbilo se mně, jak nám vysvětlili, jak škola funguje. Bylo super vyzkoušet si i něco z různých oborů na školách.

Dan: Bylo dobré, že jsme se mohli na školu zeptat jejich žáků.

Eliška: Hodně věcí zadarmo. Akce 10/10.

Erik: Nejlepší bylo jídlo a karate.

Kristýna: Líbily se mně prohlídky středních škol.

Vybrali jsme pro vás názory našich žáků, které se nejvíce opakovaly. Mnoho žáků nezapomnělo napsat, že jim chutnalo občerstvení, zejména nějaké koláčky. Přejeme devátákům, aby si vybrali tu správnou střední školu.

Zpracovali členové redakce

Už před několika měsíci jsme odevzdávali závazné návratky s informacemi k zájezdu do Anglie. Ani jsme nemrkli a najednou to bylo tady. A tak jsme se všichni setkali 23. září o půl desáté před školou a čekali jsme na příjezd našeho autobusu, ve kterém jsme za celý týden strávili několik desítek hodin. Čekal nás týden plný zábavy, spousty zážitků a samozřejmě angličtiny, kvůli které tento zájezd vůbec vznikl, mimo to jsme měli před sebou i čtyřicetihodinovou cestu, která se na první pohled může zdát jako velmi nudná a nezajímavá, ale musím říct, že jsem si ji užil. Každé cca čtyři hodiny jsme měli přestávky na toalety a případné doplnění zásob.

Kolem půl šesté večer jsme překročili česko-německé hranice, přes noc jsme přešli Belgií, čehož si někteří ani nevšimli, jelikož jsme spali, ano, i v autobuse se nám podařilo na nějakou tu chvíli usnout. Časně zrána jsme se ve francouzském přístavu Calais nalodili na trajekt a přepluli Lamanšský průliv. Naše plavba byla zakončena v anglickém Doveru.

Autobusem jsme poté přešli do Londýna, kde jsme se podívali na nejznámější londýnské památky jako je Tower Bridge, Tower of London (Palác a pevnost Jeho Veličenstva), katedrálu sv. Pavla, Shakespearovo divadlo Globe, Buckinghamský palác a spoustu dalších. Ve večerních hodinách jsme opustili Londýn a přesunuli jsme se do přímořského města Worthing, kde si nás postupně rozdělily naše náhradní rodiny, s kterými jsme odjeli k nim domů. Dostali jsme večeri a šli jsme spát.

Tower Bridge v Londýně

Společná fotka po příjezdu do Londýna

Další den ráno jsme se nasnídali, obdrželi jsme obědové balíčky a rodina nás odvezla k našemu autobusu, kterým jsme odjeli do školy.

Na začátku jsme všichni psali rozřazovací test a po výsledcích jsme byli rozděleni do skupin, ve kterých jsme pracovali po celé tři dny čtyři vyučovací hodiny denně. Učitelé byli velmi příjemní a lekce byly zajímavé. Naučili jsme se tak spoustu dalších nových anglických slovíček, frází, seznámili jsme se s britskými reáliemi atd. Po vyučování jsme se vždy vydali na nějaký výlet.

Po našem prvním vyučování to byla procházka po Seven Sisters, což jsou velmi známé křídové útesy na jihu Anglie. Měli jsme i chvíli na to, abychom se podívali k moři a na pláž. No zkrátka nádhera!

Útesy Seven Sisters

Po dokončení výuky jsme dostali diplomy

Poté jsme se vrátili do Worthingu, kde nás opět vyzvedly rodiny. Se členy rodiny jsme si mohli popovídat, zahrát si nějakou hru, dívat se na film a tak dále.

Čtvrtý den začínal stejně: snídaně, vyučování a výlet, tentokrát do Brightonu, opět do přímořského města, kde jsme navštívili několik zajímavých míst, např. Brighton i360. Jedná se o 160 m vysokou pohyblivou vyhlídkovou věž. Po kontrole jsme nastoupili do skleněné kopule, která nás vyvezla na vrchol věže, ze které byl skvělý výhled každým směrem, jak na moře, tak na pevninu. Dále jsme procházeli úzkými uličkami, typickými pro toto město, kráčeli jsme kolem známého zábavního parku, který je celý na velkém molu. Měli jsme také dlouhý rozchod, během kterého jsme mohli jít kamko-

liv, do různých obchodů, koupit si něco k jídlu, suvenýry a tak. Poté následoval, tak jako obvykle, návrat k rodinám, večere a tak dále jako každý den.

Ráno opět snídaně, výuka a výlet. Na tento den byl naplánovaný výlet do Portsmouthu, kde jsme navštívili námořní muzeum. Mohli jsme si vybrat, zda půjdeme do celé zrekonstruované lodi HMS Victory, na které byl zabit viceadmirál Nelson při slavné bitvě u Trafalgaru v roce 1805, nebo do muzea s pouhými troskami z potopené lodi. Já jsem se rozhodl projít si loď a bylo to naprosto úžasné. Prošli jsme si každé patro, kajuty, zkrátka všechny části lodi. Poté jsme opět odjeli do Worthingu a do rodin.

No a přišel poslední den v Anglii, den, který jsme celý strávili v Londýně. Vstávali jsme ve velmi brzkých hodinách, něco okolo 5:30. Jakmile jsme přijeli do Londýna, pokračovali jsme lodí po řece Temži do centra města. Vyzkoušeli jsme si londýnské metro. Procházeli jsme kolem Big Benu, budov parlamentu, projeli jsme se na londýnském kole (London Eye), prošli jsme známé londýnské ulice a náměstí, např. Pic-

London Eye

Royal Pavilli-

cadilly Circus, Trafalgar Square.

Než jsme vyjeli z Londýna, trvalo to asi 2 a půl hodiny, měli jsme zkrátka velké zpoždění, a tak jsme nestihli náš zpáteční trajekt, proto jsme museli čekat zhruba další 3 hodiny na další. Když už jsme se dostali na trajekt, bylo něco okolo půlnoci, a tak se někteří na trajektu prospali a někteří si povíдали. Po doplutí do Francie naše cesta pokračovala přes Belgii a pak Německo, kde už jsme se

začali pomalu probouzet. No a poté už jsme přejeli hranice s Českem. Po dalších asi osmi hodinách jízdy jsme se přibližovali k Lysicím, kde už náš zájezd skončil.

Myslím si, že jsme si všichni tento týden velmi užili. Přispělo k tomu i krásné počasí během celého našeho výletu. Nechci zapomenout poděkovat paní učitelce Bresserové, Formánkové a Všianské a také paní asistentce Markové, bez kterých bychom se do Anglie nepodívali.

Daniel Dufek, 9. C

Ve středu 4. října jsem jel se spolužáky do Mahenova divadla v Brně na představení Lucerna. Budova divadla se mně moc líbila, byla pěkně vyzdobená. Nejvíce mě zaujaly malby na stropě. Také hra se mně líbila, ohodnotil bych ji 10 body z 10. Takový výlet bych si někdy rád zopakoval.

Roman Kalda, 8. C

V Mahenově divadle jsem ještě nikdy nebyla, doposud jsme se školou jezdili do divadla Radost. Na divadle se mi nejvíce líbila jeho výzdoba. Seděli jsme úplně nahoře a v první řadě. Ve výhledu nám trochu bránilo zábradlí, takže jsme se museli naklánět, abychom viděli. Hra byla rozdělena do dvou dějství a byla doprovázená houslovým sextetem. Herci podali výborné výkony. Nejvíce se mi líbila scéna, jak Klásková jela na vodníkově.

Adéla Krejčí, 8. C

Divadelní hra Aloise Jiráska Lucerna je fascinující dílo, jež zaujme množstvím postav, které v něm hrají. Pohádkové příběhy mám stále rád. Zajímavý je i samotný název hry. Mladý mlynář Libor musí posvítit starou lucernou na cestu šlechtě při cestě na zámek. Tuto hru určitě doporučuji všem.

Ondřej Mikula, 8. C

Divadelní představení bylo rozděleno do dvou dějství, mezi kterými byla krátká přestávka. Dohromady představení trvalo asi dvě a půl hodiny. Divadlo jako takové se mi líbilo, ačkoliv jsem moc nepochopil příběh, protože jsem se v něm občas ztrácel. Líbil se mně hudební doprovod. Kulisy vypadaly dobře. Jediné, co se mi na kulisách nelíbilo, byly rybníčky a potoky znázorněné nějakým stříbrným plátnem.

Marek Míhola, 8. C

Divadelní hra je o mlynáři, který se nebál prosadit svůj názor, postavit se vrchnosti a který splnil svou povinnost svítit kněžně k zámku. Hra se mi líbila, byla moc hezká. Mohli jsme obdivovat úžasné herecké výkony. Děj byl zpočátku velmi spletitý, ale v druhé půlce se celý příběh začal rozplétat. I hudba houslového sexteta byla krásná. Mahenovo divadlo je podle mě hodně reprezentativní a krásné. Celkový dojem z celého dne je úžasný.

Markéta Horáková, 8. C

Balet Popelka

Baletní vystoupení v Janáčkově divadle se mi moc líbilo. Jednalo se o baletní ztvárnění pohádky Popelka. Na baletním představení jsem byl poprvé a překvapilo mě, že se u baletního vystoupení nemluví. Je to těžší na pochopení děje.

Nikolas Sekanina, 6. B

Balet Popelka je o tom, že když Popelka byla ještě malá, tak měla maminku a tatínka. Až Popelka vyrostla, maminka jí zemřela a nechala Popelce fialové šaty. Tatínek si našel macechu, která měla dvě dcery. Neměly rády Popelku, tak jí prováděly samé špatné věci. Jednoho dne se macecha dozvěděla, že bude ples. Popelka se těšila, že by mohla jít s nimi, ale macecha jí to zakázala! Popelka byla smutná. Macecha nechala Popelku sedět u krbu a odešla. Popelka si vzpomněla, že má šaty po mamince, tak si je vzala na sebe a šla na ples. Viděla tam macechu a sestry. Byl tam také princ, který se Popelce moc líbil. A Popelka se líbila princovi. Tak ji poprosil o tanec. Jenže sestry zjistily, že Popelka tancuje s princem, a hned jí ho chtěly vzít. Praly se o něj, ale princ se sestrami nechtěl tancovat, chtěl jen s Popelkou. Princ nevěděl, co je to za dívku a ptal se jí: „Kdo jste?“ Popelka ale nechtěla odpovědět a běžela domů a po cestě ztratila střevíček. Princ za ní běžel, ale už ji neviděl, jen si všiml střevíčku a šel ho dát vyzkoušet všem dívkám. Král s královnou rozhodli: „Které střevíc padne, ta bude jeho ženou.“ Všechny ženy chtěly, aby jim střevíc padl, ale ani jedné z nich nebyl. Prince napadlo, že by mohl být Popelky. Všude ji hledal, a až ji našel, tak ho dal vyzkoušet Popelce, které byl úplně přesně. Byl rád a vzal si ji za ženu, i když byla jen úplně obyčejná dívka.

Valentýna Crháková, 6. B

Jak jsme pomáhali

Ten den začal úplně normálně. Vstal jsem a šel do školy. Byla středa, takže mě čekal dlouhý rozvrh. Když jsem přišel do školy, už na mě čekal kamarád Filip a okamžitě na mě volá: „Odpadá nám němčina!“ No co vám budu povídat, radost veliká. Dnes budeme mít někteří dvě hodiny volna. Po čtyřech hodinách učení jsme se šli naobědvat a začalo nám prodloužené volno.

A protože bylo hezky, vyrazili jsme, tak jako většinou, s kamarády ven. Zamířili jsme k obchodu, abychom si koupili nějakou dobrotu. Před obchodem jsme pak zůstali sedět na lavičkách. Potom za námi přijel na kole jeden kamarád z fotbalu, který chodí do čtvrté třídy. „Ondro, co tady děláš?“ zeptal jsem se ho. A on na to, že byl u zubaře a do školy že už se nevrátil. Chvilí jsme si povídali a pak najednou z ničeho nic přišla taková stará paní a ptá se nás: „Neviděli jste tu středně velkého psa?“ „Psa jsme sice neviděli, ale můžeme vám ho pomoci hledat,“ odpověděli jsme. A pátrání začalo.

Já s Ondrou jsme se jeli na kole podívat k Zeasu a ostatní kluci utíkali do parku ke kašně. U Zeasu jsme psa nenašli. Když jsme se vraceli zpátky, uviděli jsme ho, jak jde po ulici těsně u silnice. Běželi jsme za ním a já ho chytil za obojek. Potom tam přišla nějaká paní s kočárkem a řekla nám, že pes šel přes park s nimi. Pak se objevila ta stará paní s vodítkem, ale byla tak rozklepaná, že jsem jí musel pomoci s připevněním psa. Paní se snažila zavolat své dceři, že už se pes našel, ale nemohla se dovolat. Zeptal jsem se, jestli chce s něčím pomoci, ale říkala že ne. Nakonec ale naši pomoc ještě potřebovala, protože nemohla psa téměř udržet. Takže psa jsem vedl já a šli jsme paní doprovodit raději až k domu.

No a potom už jsme utíkali do školy, kam jsme to sotva stihli.

Štěpán Pavlů, 7. C

Hledání psa

Začalo to ve středu 27. 9. Ve škole máme dlouhý den. Odpadla nám němčina. Šli jsme si tedy s kamarády o volné hodině koupit nějakou dobrotu. Chodíme do supermarketu COOP. Po cestě jsme si povídali, nedělo se nic zajímavého.

Když jsme vyšli z obchodu, potkali jsme tam starou paní. Vypadala vyděšeně. Zeptala se nás: „Chlapci, neviděli jste někde mého pejska?“ Tak jsme se jí zeptali: „A jak vypadá ten váš pes?“ Paní nám ho popsala jako středně velkého strakatého oříška. Řekli jsme, že jsme ho neviděli, a nabídli jsme se, že jí ho pomůžeme najít. Hledali jsme ho po okolí asi 10 minut. Nakonec jsme ho našli v nedalekém parku.

Psa jsme vzali za obojek a dovedli jsme ho k paní. Vypadala vystresovaná, proto jsme jí pejska dovedli až domů. Byla hodně šťastná. Řekla: „Kluci, moc děkuji.“ Nabídla nám za odměnu nějaké sladkosti. Ale my jsme od ní nic nechtěli. Paní se nás ještě zeptala, z jaké jsme třídy. Odpověděli jsme, že jsme ze 7. C. Potom jsme šli zpátky do školy.

Byli jsme ve škole pochváleni.

Filip Crhák, 7. C

Co frčí ve škole? Určitě mně dáte za pravdu, že i ve škole se chceme líbit. Dnes je normou oblékat si spíše volné pohodlné oblečení. Často se také diskutuje o tom, jestli je vhodné nosit do školy některé kousky. Spousta žáků chodí do školy třeba v teplákách. U dívek si můžeme všimnout uplých triček nebo tílek. Některé dívky se nebojí odhalit svá břicha. Ale pozor! Hezkým dnům už odzvonilo.

Určitě jste si všimli, že po chodbách chodí lidé a na každé noze mají jinou pantofel. Záhy zjistíte, že si ji vyměnili s kamarádem. Dávají tak najevo své přátelství. Kromě toho můžete spatřit na nohou i teplé papuče se zvířecím motivem.

Občas se stane, že uvidíte na chodbě elegantně oblečené žáky. První co vás určitě napadne, že se buď fotí, nebo že jedou do divadla. A že se umíme do divadla krásně obléct! Víme, co se sluší. Kluci na sobě většinou mají bílé košile a devátáci si oblečou i společenská saka. Dívky si pro tuto příležitost oblíbily uplé černé šaty nebo moderní sukně s nějakou halenkou. Některé nezapomenou doplnit outfit botami na podpatku. Spousta holek zvládne vykouzlit různé extravagantní účesy a devátáčky se i namalují.

Rádi občas také experimentujeme při různých dnech, ať už máme přijít do školy v oblečení vyhlášené barvy nebo ve slavnostním při Suit-up Day.

A co se bude nosit na podzim? Nezapomeňte si pořídit teplé pružované svetry a široké kalhoty. Pozor si dávejte, protože ne každému sluší to, co je právě módní. Záleží na tom, aby se každý ve svém oblečení cítil dobře, pohodlně a aby si našel styl, který je osobitý.

Sandra Smejkalová 9. B

Kluci si půjčili rekvizity.

Suit-up Day

Suit-up Day byl dnem elegance na naší škole. Jednalo se o akci Hrdé školy, která se uskutečnila 17. října. Do akce se zapojilo poměrně dost žáků, víc z prvního než z druhého stupně. My dva jsme se také zapojili, oblékli jsme si bílou košili, kalhoty a sako. Také většina kluků byla oblečena podobně. Zato holky se dokázaly vyparádřit. Bylo se na chodbách na co dívat. Každý se mohl vyfotit v nádherném fotokoutku, který připravil Daniel Dufek. Až po akci jsme se bohužel dozvěděli, že jsme měli možnost vyfotit se na křesle paní ředitelky za jejím stolem. V ředitelně se při focení vystřídalo mnoho žáků školy.

Myslíme si, že do této skvělé akce se mohlo zapojit víc žáků z druhého stupně. Určitě by si tento den užili tak jako my dva. Podle našeho názoru byla akce úspěšná.

Petr Just a Matyáš Pavel, 9. C

Poznáte, kde jsou kluci?

No přece
v ředitelně!

...devátáci mají patronát nad prvňáčky?

I v letošním školním roce devátáci jako nejstarší na škole pomáhají těm nejmladším, a to prvňáčkům. V minulých letech se nemohli do této činnosti zapojit všichni devátáci, protože první třídy byly dvě a deváté tři. Tento rok jsou poprvé na lysické škole tři první třídy, a tak si každý deváták mohl najít toho svého prvňáčka, o kterého se postará.

Hned druhý den školy jsme se šli s nimi seznámit a předat jim dárečky. Řekli jsme svá jména a prvňáčci přiběhli za námi a chytli se nás za ruku. Provedli jsme je po škole, aby se nám tady neztratili. Celý první týden jsme s nimi chodili na oběd, abychom jim pomohli odnést ták s jídlem ke stolu, protože je pro ně těžký. Prvňáčky navštěvujeme v jejich třídách, zdravíme se s nimi na chodbách a snažíme se jim první rok ve škole udělat příjemnějším. Moje třída 9. C má na starost děti z 1. C. Někteří mí spolužáci s dětmi hráli hry a dělali blbosti. To se prvňáčkům líbilo. Doufám, že prvňáci sdílí stejné nadšení jako my. Potěší nás, když se na nás na chodbě nebo při obědě usmějí, pozdraví nás, nebo si s námi dokonce i popovídají o nových zážitcích, kamarádech a o tom, co se už ve škole naučili. Mohou se na nás obrátit, když budou mít nějaký problém. Společně ho vyřešíme. Těšíme se na další akce s nimi.

Kristýna Páralová, 9. C

...Plátek vychází od 20. prosince 2000?

Ano, je to už hodně dlouho od vydání prvního čísla. Redakcí prošla spousta redaktorů a redaktorek. Do časopisu přispívají svými články i ostatní žáci naší školy, pokud chtějí informovat o nějaké zajímavé akci. Můžete nám své příspěvky posílat na naši mailovou adresu: plátek@zslsice.eu.

...se všichni těší na podzimní prázdniny?

Přejeme všem, aby si prázdniny užili podle svých představ. Hlavně si všichni odpočiňte!

...se 30. října koná halloweenský průvod po škole?

Nezapomeňte se dostavit ráno v 7:30 k šatnám a předvést se v originálním halloweenskm kostýmu. Loni se akce vydařila. Jak to bude letos?

...se můžete zapojit do češtinářské soutěže?

Soutěž bude probíhat celý školní rok a je určena žákům druhého stupně. Na každý měsíc je vyhlášen nějaký zajímavý úkol. Není dlouhý, ale je potřeba se zamyslet a přijít na řešení. Nejedná se o soutěž pouze pro jedničkáře. Skvělý nápad může mít každý! Podepsaný list s vypracovaným úkolem vhod' do schránky na nástěnce. Do soutěže se můžeš zapojit kdykoli. Nejúspěšnější řešitelé budou odměněni.

...se 26. září konal v Černé Hoře přespolní běh?

Z naší školy se akce zúčastnilo 24 žáků. Na akci přijeli zástupci z devatenácti škol. Líp si vedli mladší žáci a žákyně, kteří ve svých kategoriích obsadili shodně 7. místo. Nejrychlejší z naší školy v mladších žákyních byla Amálie Matějková, která skončila na 11. místě, a v mladších žácích František Drábek, který obsadil 4. místo. Byl to nejúspěšnější závodník z naší školy. Starší žáci vybojovali 11. místo a starší žákyně 16. místo.

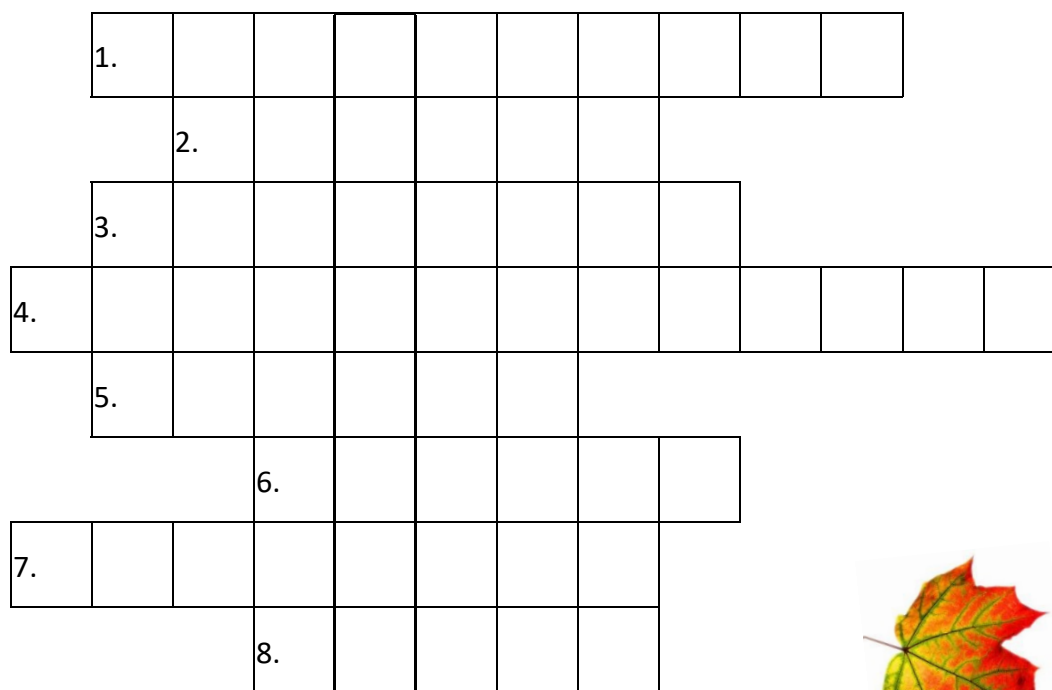
...začal na škole pracovat nový kroužek?

Kroužek vaření a zahradnický. V září a říjnu díky pěknému počasí pracovali jeho členové na školní zahradě a na zahradě v Drnovicích. Sklízeli zeleninu. Sbírali semínka květín, sázeli tulipány a trvalky. V zimě budou vařit ve školní kuchyňce. Už se jistě těší, že si pochutnají na tom, co uvaří nebo upečou. Pizza na obrázku je výsledkem jejich práce.

Klára Ježová, 9. C

Mám tu pro vás křížovku. Možná víte, že jsem je pro vás připravovala i v minulém školním roce. Myslím si, že ji snadno vylustíte. Pokud chcete být zařazeni do slosování o ceny, přineste mně vylustěnou křížovku ukázat v časopise do 10. listopadu 2023. Přeji vám hodně úspěchů při luštění.

Podzimní křížovka

1. Na jaký svátek chodí děti v Americe v kostýmech na koledu?
2. Na podzim padá ...?
3. Jak se lidově nazývá svátek Památka zesnulých, který připadá na 2. listopadu?
4. Jméno významné osoby, se kterou je spojen svátek Den české státnosti, který se v Česku slaví 28. září?
5. Kam se chodíme učit? Podstatné jméno v 1. pádě čísla jednotného.
6. Kdo je nejmladší ze školy (ročník)?

7. Kdo stojí na poli, aby strašil ptáky?
8. Co si nesmíte zapomenout vydlabat na podzim?

Klára Ježová, 9. C

Vtípky z našich lavic

V první hodině informatiky se nás paní učitelka zeptala: „Umíte se přihlásit?“ V tu ránu vylétla ruka všech mých spolužáků nahoru. Paní učitelka se zasmála a vysvětlila nám, že se máme přihlásit na počítače.

Nikol Drahorádová, 4. B

Podzimní Plátek žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 25. 10. 2023 nákladem 50 kusů.

Šéfredaktor: Daniel Dufek, korektorka: Kristýna Kazdová, grafická úprava: Daniel Dufek. Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.